

ارائه استراتژی مناسب نگهداری با استفاده از شبیه سازی با رویکرد پویایی سیستم: گامی در جهت افزایش بهره وری و کاهش هزینه تعمیرات کارخانه ایمن ساخت پاسارگاد

شیمایوسفی^۱، امیر عزیز^۲

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی صنایع، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.
^۲ استادیار گروه مهندسی صنایع، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.

نام نویسنده مسئول:

امیر عزیز

چکیده

در حفظ و بهبود قابلیت دسترسی تجهیزات، نگهداری نقش مهمی داشته که به نوبه خود بر بهره‌وری سیستم تاثیر گذاشته است. در این تحقیق با توجه به ماهیت پویای سیستم‌ها و ماشین آلات تلاش در جهت ارائه مدلی گردیده است که بتواند این ویژگی را در طراحی مدل نگهداری لحاظ نماید در واقع به دنبال توسعه و ارائه چارچوبی هستیم که هم بتواند به ارزیابی سیاست‌های نگهداری سیستم بپردازد و هم تاثیر پارامترهای نگهداری بر بهره‌وری سیستم را شبیه‌سازی نماید. معیارهای اصلی مورد استفاده برای اندازه‌گیری بهره‌وری و اثر بخشی سیاست نگهداری مورد استفاده، هزینه چرخه عمر و خرابی‌های تجمعی میباشند. در این تحقیق با استفاده از دانش سیستم پویا مدل سازی نگهداری صورت پذیرفته است که در قالب دو نوع استراتژی (سیاست) نگهداری تحت عنوان سیاست ثابت و سیاست متغیر ارائه شده است. هدف از اجرای سیاست متغیر و ثابت و نکات آموزشی به ترتیب، کاهش تعداد خرابی‌ها و کاهش هزینه چرخه عمر و افزایش بهره‌وری سیستم می باشد. به منظور تعیین بهترین سیاست نگهداری، در ۶ ماه نخست سال ۹۷، متغیرهایی نظیر خرابی‌های تجمعی، هزینه چرخه عمر، قابلیت دسترسی تجهیزات، MTBF، میانگین نرخ شکست، هزینه عملیاتی، هزینه فرصت از دست رفته، به صورت ماهانه برای هر دو سیاست بدست آمده که راهکارهایی برای اجرای هر سیاست در نظر گرفته شده است. از آنجایی که بسیاری از سیاست‌های نگهداری به صورت تحلیلی قابل ردیابی نیستند، به علاوه، این امکان را به آزمایش و درک بهتر سیستم‌های پیچیده می‌دهد و به فرضیات کمتری در مقایسه با مدل‌سازی تحلیلی نیاز دارد، یک مدل سیستم پویا از طریق نرم افزار شبیه سازی Vensim به منظور تعیین اثر بخش سیاست مناسب نگهداری (ثابت و متغیر) با توجه به متغیرهایی همچون عمر سیستم، تجربه پرسنل نگهداری، برنامه‌های پیشگیرانه، بحرانی بودن ماموریت و سطح بهبود قطعات / سیستم ارائه شده است. ضمناً برخی پارامترهای مورد نیاز در محاسبات هزینه چرخه عمر با استفاده از چرخه شبیه سازی تولید خواهد شد.

واژگان کلیدی: پویایی سیستم، بهره‌وری، هزینه چرخه عمر، خرابی‌های تجمعی.

مقدمه

در تمامی تصمیمات مرتبط با خرید ماشین آلات و تجهیزات میبایست با توجه به هزینه های ایجاد شده در طول چرخه عمر همچون هزینه های عملیاتی، هزینه های نگهداری اصلاحی و هزینه های نگهداری پیشگیرانه حتی الامکان نگرش بلند مدت مد نظر قرار گیرد. این مسئله در خصوص ارائه تکنولوژی های جدید نیز مصداق دارد. یکی از اصول مفروض در مدیریت نگهداری ایجاد تعادل در هزینه چرخه عمر با بهره وری و اثربخشی سیستم یا سطوح دسترسی به سیستم می باشد و از انجایی که حدود ۷۰٪ مطالعات انجام شده در زمینه نگهداری از روش *PM* استفاده شده است و به حداقل رساندن هزینه و افزایش بهره وری سیستم ها به عنوان یک هدف در بیش از ۷۰٪ مطالعات (۵۹ مقاله) گزارش شده است (الربقی و تیواری^۱، ۲۰۱۵)، اهمیت این موضوع را می رساند. پویایی سیستم روشی است که وجوه مشخصه سیستم های بازخور را شناسائی نموده و نشان می دهد که چگونه ساختار، سیاست ها و تصمیمات بر رشد و ثبات سیستم تأثیری گذارند. در واقع هدف استفاده از پویایی سیستم این است که در آن تنها تغییرات در حالت های سیستم و در طول زمان نشان داده شده است، تغییرپذیری مدل سازی در توزیع های آماری یا تجربی و مدل سازی سریع با ارایه ماژول ها است که فرآیند مدل سازی را تسریع می کنند، از روابط علی بین استراتژیک و نتایج عملکرد پشتیبانی میکند و تجزیه و تحلیل را قادر می سازد که تاخیرهای زمانی بین اقدامات مختلف را به منظور حمایت از تدوین صحیح سیاست ها و اجرای صحیح سیاست ها در نظر بگیرد و امکان آزمایش چندگانه را به منظور به چالش کشیدن مدل های ذهنی فراهم میکند. شناسائی و توجه دقیق به فرایند و ماهیت آن از یک سو بیانگر شاخص بحرانی بودن ماشین یا سیستم و از سوی دیگر به عنوان عاملی تعدیل کننده در تصمیمات خرید اثر گذار خواهند بود (شان وان و همکاران، ۲۰۱۵). بدین سبب در مدیریت هزینه چرخه عمر بایست تعادل بین عوامل فوق الذکر لحاظ گردیده و تصمیمات خرید بر این مبنا صورت پذیرد، در غیر این صورت مواجه با روزمرگی شده و ضمن در نادیده گرفتن افق زمانی بلند مدت، ماشین آلات و تجهیزاتی خواهیم داشت که بار سنگینی از هزینه های عملیاتی، نگهداری پیشگیرانه و نگهداری اصلاحی را بدک می کشند، مضاف بر این که بهره وری سطوح دسترسی به سیستم به کمترین مقدار تنزل خواهد یافت. معمولاً مدل های موجود و مورد استفاده در مدیریت نگهداری صرفاً بر تعداد اندکی متغیر تمرکز داشته (هیدکی و همکاران، ۲۰۱۸) و تعداد بسیار زیادی از متغیرهای مهم همچون میانگین نرخ شکست، *MTBF*، قابلیت دسترسی به دستگاه ها و غیره مورد غفلت واقع شده اند. بدین منظور بایستی از مدلی استفاده نمود که بتواند متغیرها و پارامترهای مهم تأثیر گذار بر سیستم در طول دوران عمر عملیاتی را شناسایی و با یکدیگر ادغام نموده و قابلیت تجزیه و تحلیل هر سیستمی را داشته باشد که مدل پویایی سیستم دارای چنین ویژگی است.

تحقیقات متعدد و پیشینه غنی در حوزه *PM* و بهبود در بهره وری تجهیزات می باشد که در ادامه به برخی از مهم ترین این تحقیقات اشاره شده است.

مارسلو و همکاران (۲۰۱۶) در پژوهشی با هدف شناسایی و تحلیل استفاده از شاخص های عملکرد نگهداری توسط شرکت های مرکز صنعتی *Manaus* در برزیل به منظور شناسایی عوامل تعیین کننده برای دستیابی به سطوح بالاتر بهره وری و اثربخشی انجام شد. ابعاد و متغیر های مورد بررسی برای این امر شامل، تعداد کارکنان نگهداری، تعداد تجهیزات، زمان توقف، زمان انتظار، بهره وری تجهیزات بود که بخشی از نتایج آن نیز کاهش زمان توقف تجهیزات ناشی از شکست ها، کاهش زمان انتظار، بهبود در نتایج نگهداری، تأثیر مثبت بر روی فعالیت های تیم نگهداری با استفاده از شاخص های عملکرد نگهداری به صورت دوره ای شد.

اتی و همکاران (۲۰۰۴) به دنبال راه هایی بودند که در آن صنایع تولیدی نیجریه می تواند به عنوان یک استراتژی و فرهنگ برای بهبود عملکرد به عنوان پیش نیازهای مطلوب قبل از اجرای *TPM* اجرا شوند. شاخص های آن هم شامل قابلیت دسترسی تجهیزات، قابلیت اطمینان و *OEE* عملکرد فرآیند نسبت به کار برنامه ریزی شده، هزینه نگهداری، ایمنی، خدمات مشتری، میانگین نرخ خروجی، کیفیت محصول نهایی می باشد. که با استفاده از تکنیک *TPM* پیشگیرانه و افزایش خروجی، کاهش ضایعات، به حداقل رسیدن زمان و بهبود کیفیت محصول نهایی، بالا رفتن *OEE* تا ۲۰٪، بهبودهای قابل توجه در بهره وری و کاهش هزینه ها و به حداقل رسیدن وقفه های اضطراری و زمان بندی نشده را به دنبال داشته است.

سهر و هتیس (۲۰۱۵) در تحقیقی به تضمین تداوم تولید با کاهش توقف در ماشین ها برای اطمینان از تحقق برنامه های پیش از تولید و حصول اطمینان از عملکرد بیشتر با توجه به سرمایه صرف شده از طریق اعمال تولید ناب، ۵S، کایزن و کانبان و *TPM* پیشگیرانه پرداختند که مهم ترین دستاورد آنها کاهش هزینه های تعمیر و نگهداری تا ۳۰٪، حفظ کیفیت در تجهیزات و فرآیندها و حصول اطمینان

¹ Alrabghi & Tiwari² Hideki, Takuya & Shinichi

از کارایی کل تجهیزات، کاهش در خرابی ماشین شد و شاخص های مورد استفاده آنها برای این امر مدت توقف یا شکست؛ متوسط زمان بین خرابی ها، متوسط مدت شکست. متوسط مدت تعمیر، زمان شکست و اندازه گیری های مربوط به مدیریت تعمیرات برنامه ریزی شده و برنامه ریزی نشده بود.

رانتشوار و همکاران^۱(۲۰۱۳) در پژوهش خود به شناسایی تلفات مربوط به اثربخشی و کارایی کلی تجهیزات پرداختند که از طریق گزارش اجرای تفصیلی S5 و Kaizen توانستند نتایج مهمی را به همراه داشته باشد از جمله اینکه اجرای کابین باعث کاهش تلفات در محل کار شد که بر کارایی تاثیر گذاشت، کارایی کلی تجهیزات از ۶۳٪ به ۷۹٪ بهبود یافته است که نشان دهنده بهبود بهره وری و بهبود کیفیت محصول است و باعث بهبود در استفاده از دستگاه های CNC و حفظ بهداشت در این کارخانه شده است.

سورافون و همکاران (۲۰۱۶) در تحقیق خود مشکلات خرابی تجهیزات و اتلاف آب در طول فرآیند تولید آب در تصفیه خانه ها را بررسی کردند و شاخص های آنها شامل نرخ شکست، قابلیت دسترسی، کارایی عملکرد، میزان کیفیت، اثربخشی تجهیزات کلی (OEE) می باشد. روش تجزیه و تحلیل از طریق اجرای استراتژی هشت ستونی از طریق S5، نگه داری خودگردان، Kaizen، برنامه ریزی نگه داری TPM انجام شده است و در نهایت کاهش اتلاف آب، کاهش خرابی تجهیزات و افزایش اثر بخشی را به مرا داشت و نرخ شکست از بین رفت (صفر) و کارایی تجهیزات افزایش یافت از ۹۲٪ به ۱۰۱٪.

چانا و همکاران (۲۰۰۵) به بررسی اثربخشی و اجرای برنامه TPM برای شرکت تولید الکترونیک در بخش مونتاژ هنگ هنگ با ارائه برنامه TPM در ۵ مرحله پرداختند که در نتیجه بهره وری دستگاه مدل با ۸۳ درصد افزایش یافت، شاخص بهره وری ماشین مدل از ۴۳۳ به ۲۱۳۲ افزایش یافت و همچنین میزان توقف تجهیزات از ۵۱۷ به ۸۹ بار کاهش یافت.

چارلز و بوپ (۲۰۱۵) در پژوهشی طراحی یک مدل TPM به منظور اجرای موثر TPM برای رقابت بالاتر در محیط کسب و کار پویا بو بهبود سیستم نگهداری در یک شرکت تولید شیمیایی را انجام دادند و از شاخص های کلیدی عملکرد و عوامل موفقیت TPM و محاسبه OEE استفاده کردند و داده ها با استفاده از نرم افزار spss مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. اثربخشی تجهیزات کلی (OEE) ۳۷٪ محاسبه شد و در زیر سطح استاندارد جهانی ۵۰٪ بود و زمان استراحت تجهیزات علت اصلی آن بود. در نتیجه شرکت از طریق توانمندسازی کارکنان و پرسنل نگهداری از طریق آموزش برای به حداکثر رساندن کارایی تجهیزات به منظور حذف اشتباهات اپراتورها و تعمیر نامناسب اقدام می کند.

عماد (۲۰۰۹) به بررسی شیوه های نگهداری که در صنعت سوئد مورد استفاده قرار می گیرند، پرداخته است. شاخص های مورد استفاده در این تحقیق بهره وری، کارایی و اثربخشی عملیات بوده است که از طریق شناسایی مشکلات در مراحل اولیه و بهبود اثربخشی برنامه ریزی نگهداری توانست بهره وری، ارزش و سودآوری بلندمدت را افزایش دهد.

بسیم و متیاس (۲۰۱۲) تمرکز اصلی این مقاله پیشنهاد یک تکنیک تعمیر و نگهداری جدید است که برای حفظ کیفیت (مشخصات فنی) توربین های بادی و بهبود کارایی، موثر است. گام های سیستماتیک با استفاده از حفظ کیفیت کلی (TQM) برای بهبود موثر در عملکرد توربین بادی ارائه داده شد که متشکل از چهار مرحله می باشد: مرحله شناسایی، توصیف فاز ارتباط، مرحله انتخاب و مرحله بهبود موثر و مستمر. نتیجه این تحقیق شامل افزایش تولید، سود و سهام، افزایش کارایی و بهره وری توربین ها تا ۴۶٪ و کاهش نقض محیط زیست شد.

پنکاج و همکاران (۲۰۱۷) در این پژوهش روشی برای استفاده از شبیه‌سازی برای پیش‌بینی شکست‌ها در تجهیزات ارتش ارائه می‌کند و در واقع توضیح می‌دهد که چگونه یک رویکرد نگهداری انتخابی می‌تواند در ارتباط با روش پیش‌بینی قطعات یدکی مورد نیاز مورد استفاده قرار گیرد تا سطح مطلوب قابلیت اطمینان تجهیزات را تضمین کند در حالی که هزینه‌های نگهداری را به حداقل می‌رساند و یک الگوریتم ژنتیک (GA) برای بهینه‌سازی فعالیت‌های نگهداری قبل از شروع تعمیر نگهداری استفاده می‌شود. فرآیند شبیه‌سازی به همراه بهینه‌سازی GA با استفاده از MATLAB، کد گذاری شده است. شاخص‌ها شامل قابلیت اطمینان تجهیزات، بودجه، هزینه و زمان تعمیر می‌باشد. در نهایت نتیجه حاصل از آن به این صورت بوده است که انتخاب بهینه وظایف نگهداری در طول وقفه نگهداری برای حداکثر تاثیر مثبت بر قابلیت اطمینان تجهیزات کمک خواهد کرد. و هزینه‌ها را به حداقل می‌رساند. منابع تاخیر تدارکات را تا حد زیادی کاهش یافته و در نتیجه قابلیت دسترسی بیشتر تجهیزات را تضمین می‌کند. تاخیرهای ناشی از زمان رهبری بین ترتیب سفارش و تحقق سفارش را کاهش داده است. انتخاب بهینه وظایف نگهداری در طول وقفه نگهداری برای حداکثر تاثیر مثبت بر قابلیت اطمینان تجهیزات کمک خواهد کرد.

فانگ و هانگ (۲۰۱۵) هدف از انجام پژوهش خود را، بررسی تاثیر میزان شکست قطعات و نرخ تعمیرات پیشگیرانه بر هزینه‌های نگهداری در طول عمر تجهیزات و ارایه یک روش موثر برای محاسبه، تحلیل و کنترل هزینه پشتیبانی نگهداری. برای کاهش و کنترل هزینه پشتیبانی نگهداری و هزینه کل چرخه عمر تجهیزات تعریف کردند به طوری که ابتدا رابطه علیت را بررسی می‌کند و سپس نمودار حلقه علی توسط نرم‌افزار Vensim را ترسیم می‌کند. نتایج تحلیل، عملی بودن روش شبیه‌سازی این مقاله را تایید کرده‌است و با کاهش نرخ شکست به طور موثر هزینه چرخه عمر تجهیزات را کاهش می‌دهد.

عبداله و آشاتوش (۲۰۱۶) در این پژوهش، یک رویکرد جدید پیشنهاد شده است که مدل‌سازی سیستم‌های چند واحدی بدون محدود در تعداد واحدها یا ویژگی‌های نگهداری آن‌ها امکان پذیر می‌سازد. روش پیشنهادی در این مطالعه بهینه‌سازی مبتنی بر شبیه‌سازی رویداد گسسته در سیستم پویا است که در آن تغییرات در سیستم در طول زمان نشان داده شده‌است و نشان می‌دهد که چگونه اعمال یک استراتژی نگهداری داده‌شده ممکن است بر تجهیزات در سیستم‌های مختلف تاثیر بگذارد و احتمال وقوع همه حالت‌های شکست را تغییر دهد و یک رویکرد برای مدل‌سازی PM مبتنی بر زمان ارائه شده است. شاخص‌های مورد استفاده در این پژوهش شامل میانگین زمان سپری‌شده بین شکست‌ها، زمان‌های تعمیر و هزینه‌های PM، هزینه‌های بازرسی می‌باشد. روش پیشنهادی موجب تسهیل شبیه‌سازی و بهینه‌سازی سیستم‌های نگهداری صنعتی، به حداقل رسیدن هزینه و به حداکثر رسیدن قابلیت دسترسی می‌شود. بهینه‌سازی منجر به کاهش هزینه ۱۶٫۶ درصد نسبت به مدل پایه شد.

گری و همکاران (۲۰۱۸) در تحقیق خود یک مدل دینامیک جدید برای مطالعه و توسعه عملکرد نگهداری و هزینه‌ها را ارایه می‌دهند که به منظور روشن کردن راهبرد هایی برای حمایت از توسعه بلندمدت استراتژیک نگهداری تولید می‌باشد. این مدل با استفاده از نرم‌افزار Vensim DSS ساخته شده‌است و از روابط علی بین ابتکارات استراتژیک و نتایج عملکرد، تجزیه و تحلیل تاخیرهای زمانی بین اقدامات مختلف به منظور حمایت از تدوین صحیح سیاست‌ها استفاده شده است. متغیرها و شاخص‌های آنها شامل هزینه‌های نگهداری مستقیم و غیر مستقیم، قابلیت اطمینان تجهیزات، وضعیت سلامت تجهیزات، نرخ خرابی تجهیزات بوده است. در نهایت موجب کاهش خرابی‌ها و همچنین تحول سازمانی شده است و اجرای کار PM، با استفاده از فواصل ثابت، عملکرد قابلیت دسترسی را تا ۲۸٪ افزایش داد.

حجت نبوتی، امیر صالحی پور (۱۳۹۱) به بهبود عملکرد سیستم نگه‌داری و تعمیرات پیشگیرانه در صنعت خودرو سازی براساس بهره‌گیری از دانش کنترل کیفیت آماری پرداختند و میزان اثربخشی یک برنامه نگهداری و تعمیرات پیشگیرانه توسط اندازه‌گیری شاخص‌های مربوط و پایش آنها در طول زمان تعیین شد. به علاوه، تحت کنترل بودن آماری فرآیند ضمن کاهش هزینه‌های نگه‌داری و تعمیرات باعث افزایش عملکرد فرآیند نیز شد.

محمد شیخ علیشاهی، علی‌آزاده (۱۳۹۴) در حقیقی به مدل‌سازی و برنامه ریزی فعالیت‌های نگهداری و تعمیرات یک واحد عملیاتی پرداختند که الگوریتمی برای برنامه ریزی فعالیت‌های نگهداری و تعمیرات سیستم تولیدی ارائه شده است و این الگوریتم ادغامی، ترکیبی از شبیه‌سازی توسط AweSim و تحلیل پوششی داده‌هاست. متغیرها و شاخص‌های مورد استفاده آنها تعداد خرابی‌های پیش‌بینی نشده، تعداد نگهداری و تعمیرات دوره‌ای، میانگین زمان انتظار/پراتور، میانگین به کارگیری ماشین، میانگین قابلیت دسترسی ماشین بوده است به طوری که میانگین طول صف و قابلیت دسترسی ماشین همبستگی بالایی (بیش از ۹۹٪) را نشان داده است.

ابزار و روش تحقیق

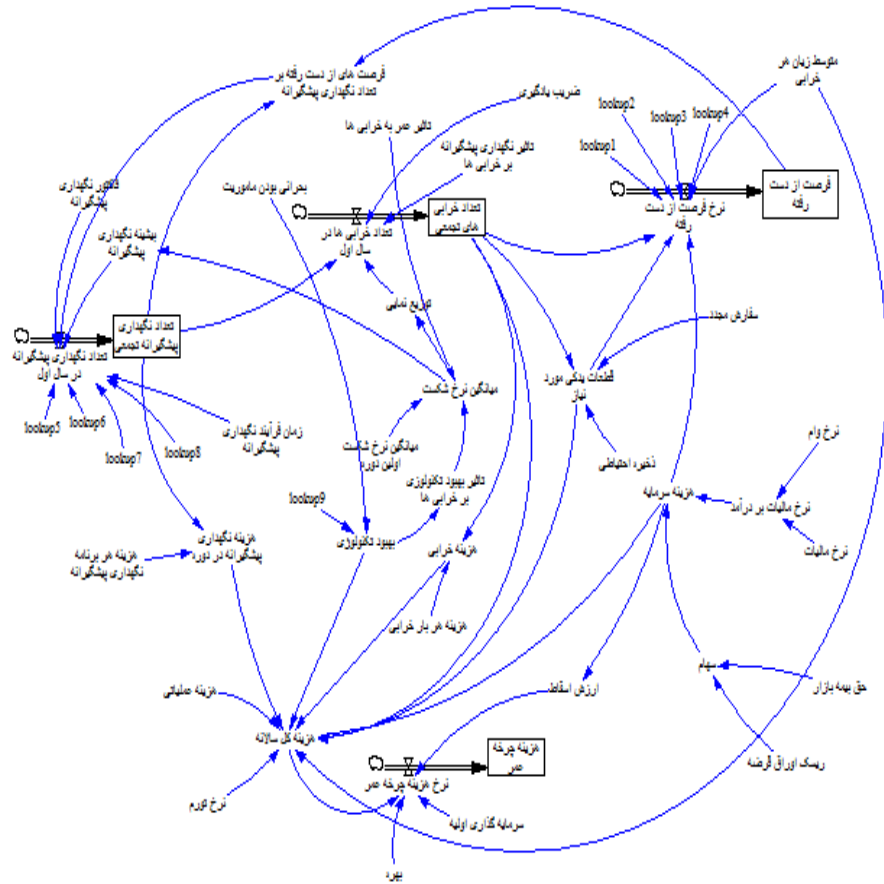
تحقیق حاضر از نوع کاربردی می‌باشد که از روش توصیفی استفاده شده است. در این روش تمامی عوامل مرتبط با هدف تحقیق همچون سطح تکنولوژی، فعالیت‌های نگهداری پیشگیرانه و عمر را در محاسبه هزینه چرخه عمر سیستم مورد استفاده قرار می‌دهیم. مدل

شامل پارامترهای مهم جهت تشریح سیستم مورد نظر میباشد. برخی از این پارامترها ذهنی بوده و توسط یک کارشناس متخصص تخمین زده شده و یا از اطلاعات موجود در سیستم های مشابه قابل استخراج خواهد بود. همچنین برخی پارامترها وجود دارند که بر اساس سیاست های مدیریت تعیین خواهند شد. این مدل شامل برخی پارامترها به منظور توصیف سیستم تحت بررسی بوده و در واقع، مبنای تصمیمات مرتبط با سیاست نگهداری را مشخص می سازد. بعضی از این پارامترها ذهنی بوده و بر اساس قضاوت متخصص امر و یا از داده های موجود در سوابق سیستمهای مشابه به دست خواهد آمد. برخی دیگر نیز متأثر از سیاست های مدیریت خواهند بود که تمامی پارامترها می توانند تابعی از زمان و یا به عنوان یک ثابت در نظر گرفته شوند. اساس شکل گیری این مدل بر هدف اصلی هر مسئله نگهداری که همانا ایجاد تعادل در هزینه چرخه عمر با بهره وری و اثر بخشی سیستم می باشد. لازم به توضیح می باشد که شکست های سیستم، شامل فرصت از دست رفته است که در قالب کاهش نرخ تولید و یا ریسک ناشی از عدم امکان دسترسی به سیستم تعریف شده است. به عبارت دیگر اساس حلقه های بازخور در مدل بر مبنای ارتباط بین برنامه های نگهداری پیشگیرانه و شکست ها مدلسازی شده است. اقدامات نگهداری پیشگیرانه در هر مقطع زمانی وابسته به شکست های تجمعی دوره قبل می باشد. بر اساس سیاست ها و عملکرد مورد انتظار سیستم، پارامترهای مدل تعیین شده و شبیه سازی پارامترها در نرم افزار VENSIM در دامنه ای مشخص انجام می شود این تحقیق حاضر در شرکت ایمن ساخت پاسارگاد انجام شده است.

طرح تفصیلی مدل

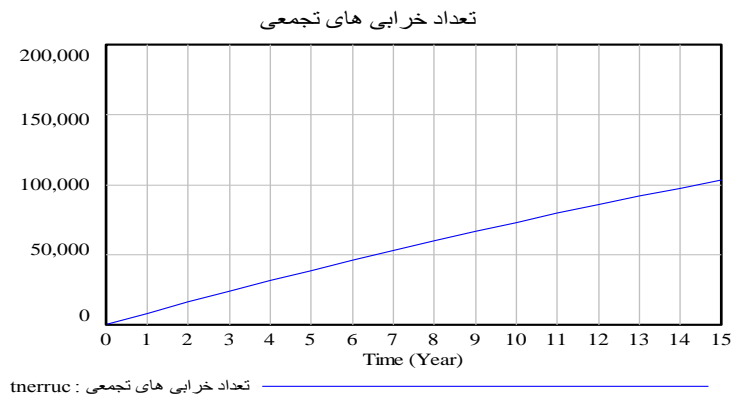
شکل شماره ۱ بیان گر طرح تفصیلی مدل میباشد و نمودار حلقه علی ترسیم شده توسط نرم افزار Vensim را نشان می دهد. یک نمودار حلقه علیتی شامل چندین متغیر است و رابطه علی بین متغیرها توسط فلش مشخص می شود. تمام متغیرها و پارامترهای استفاده شده در مدل در اینجا نشان داده شده است برای مثال، میانگین نرخ شکست برای هر سیستمی مساوی است با (تأثیر بهبود تکنولوژی بر خرابی هی و تأثیر عمر به خرابی ها). مدل پیشنهادی یک مدل نگهداری انطباق می باشد که تلاش مینماید تعداد فعالیت های نگهداری پیشگیرانه دوره بعد را با توجه به تعداد خرابی های دوره قبل تنظیم نماید. سیستمی که در این تحقیق مد نظر است دارای چرخه عمر ۱۵ ساله بوده بحرانی بودن مأموریت ۱۵، بهره ۰،۱۲، تأثیر عمر به خرابی ها ۰،۱، میانگین نرخ شکست اولین دوره ۱۰۰، متوسط زیان در هر خرابی ۲۰ واحد پول، میانگین هزینه فعالیت نگهداری پیشگیرانه ۱۵ و احد پول، نرخ تورم ۰،۱، ذخیره اطمینان موجودی ۱۵ است.

رفتار متغیرهای کلیدی برای چرخه عمر ۱۵ ساله شبیه سازی

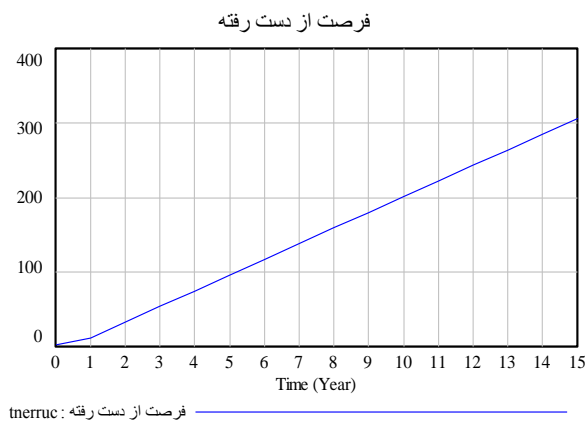

شکل ۱. طرح تفصیلی مدل

با توجه به حلقه علی رسم شده نمودارهای تعداد خرابی های تجمعی، فرصت از دست رفته، تعداد نگهداری پیشگیرانه تجمعی و هزینه چرخه عمر بدست آمده است:

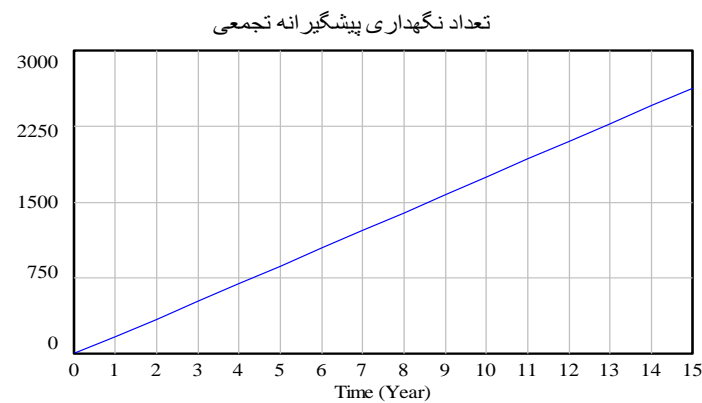

نمودار شماره ۱. تأثیر زمان بر خرابی های تجمعی

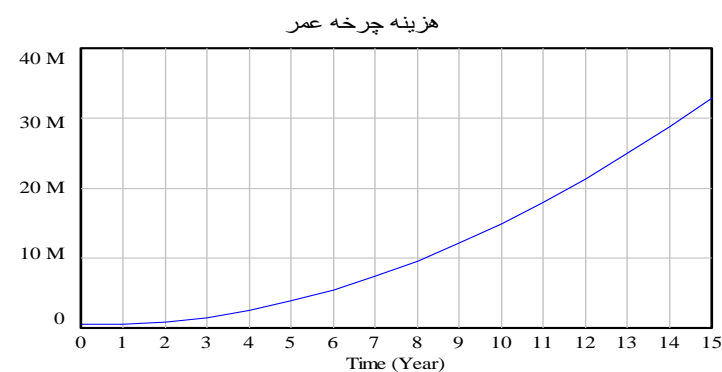
فرصت از دست رفته: tnerruc

نمودار شماره ۲. تأثیر زمان بر فرصت از دست رفته

تعداد نگهداری پیشگیرانه تجمعی: tnerruc

نمودار شماره ۳. تأثیر زمان بر تعداد نگهداری پیشگیرانه

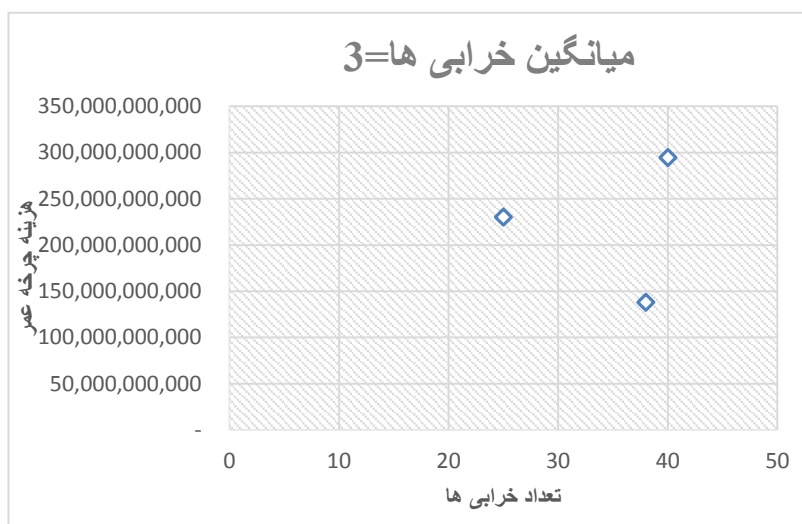
هزینه چرخه عمر: tnerruc

نمودار شماره ۴. تأثیر زمان بر هزینه چرخه عمر

همان طور که در نمودارهای ۱، ۲، ۳، ۴ و ۵ مشخص است با گذشت زمان تعداد خرابی های تجمعی افزایش می یابد که موجب افزایش فرصت های از دست رفته در بازه زمانی شبیه سازی می گردد. لذا تعداد نگهداری پیشگیرانه تجمعی نیز روند صعودی به خود میگیرد، در نتیجه افزایش مجموع هزینه های خرابی و هزینه های پیشگیری سبب می شود که هزینه چرخه عمر روند صعودی داشته باشد

یافته ها

نمودار خرابی های تجمعی بر حسب هزینه چرخه عمر که در مدت ۶ ماه نخست سال ۹۷ برای ۶ ماشین طبق OPC درب تک لنگه ضد حریق استیل جمع آوری شده است، ترسیم شده و سپس نقاط برجسته به منظور تجزیه و تحلیل بیشتر انتخاب شده و سیاست اصلی انتخاب آن نقاطی در نمودار می باشد که ترکیب مناسبی از خرابی های تجمعی و هزینه چرخه عمر را ارائه نمایند. ترکیب مناسب از خرابی های تجمعی و هزینه چرخه عمر، ترکیبی است که ارائه کننده خرابی های تجمعی پایین تر در مقایسه با تمام ترکیبات با هزینه چرخه عمرهای مشابه بوده و یا اینکه در مقایسه با دیگر حالات خرابی های تجمعی، دارای هزینه چرخه عمر پایین تر باشد.

شکل شماره ۲. انتخاب سیاست مناسب نگهداری

جدول شماره ۱. نتایج بدست آمده در دوره ۳ ساله

T	تعدادی خرابی ها (BD)	تعداد فعالیت های نگهداری پیشگیرانه (PM)	فرصت از دست رفته در دوره t (OL)	هزینه چرخه عمر (LCC)
۱۳۹۳	۲۵	۷۵	۰۰۰,۰۰۰,۱۷۵,۱۵	۷۷۹,۴۹۲,۴۲۲,۲۳۰
۱۳۹۴	۴۰	۶۰	۰۰۰,۰۰۰,۲۸۰,۸۳	۴۱۴,۹۸۱,۷۲۷,۲۹۴
۱۳۹۵	۳۸	۹۰	۰۰۰,۰۰۰,۷۰۴,۱۴	۵۸۶,۰۷۹,۴۹۴,۱۴۰

برای مثال، میانگین نرخ خرابی در ۳ سال اول را در نظر بگیرید، در اینجا انتخابهای بهتر (۲۵,۲۳۰,۴۲۲,۴۹۲,۲۷۷۹) یا (۳۸,۱۳۸۱۴۰,۲۲۹,۰۶۸) مقدار نگهداری پیشگیرانه برنامه ریزی شده برای سال اول سیاست های نگهداری پیشگیرانه ۱ و ۳ می باشند. هزینه چرخه عمری که توسط تعداد ۳۸ خرابی ایجاد شده است کمتر از آن مقدار با تعداد ۲۵ خرابی می باشد. لذا حالت (۳۸,۱۳۸۱۴۰,۲۲۹,۰۶۸) می باشد. که تعداد خرابی ۳۸ را ارائه میدهد، براساس سیاست ها برتری دارد زیرا ارائه کننده هزینه چرخه عمر پایین تر با تعداد خرابی تجمعی کمتر می باشد. در مثالی که در شکل شماره ۲ آمده است، برای سیاست ۱ فعالیت نگهداری پیشگیرانه در سال اول، انتظار می رود هزینه چرخه عمر برابر با ۲۳۰,۴۲۲,۴۹۲,۲۷۷۹ واحد پول شود و خرابی های تجمعی منجر به از دست دادن فرصتی معادل ۱۵۱۷۵۰۰۰۰۰۰ واحد پول شده و لذا ضروریست به تعداد ۷۵ فعالیت نگهداری پیشگیرانه در خلال ۱۵ سال عمر سرویس دهی صورت پذیرد.

براساس نظر مدیریت نگهداری نسبت به افزایش خرابی ها یا افزایش هزینه چرخه عمر یک سیستم، ممکن است برای سال اول یک سیاست نگهداری ویژه انتخاب گردد. در مثال فوق اگر هدف به حداقل رساندن خرابی های تجمعی باشد باید سیاست نگهداری پیشگیرانه ۱ انتخاب گردد و اگر هدف حداقل کردن هزینه چرخه عمر باشد، باید سیاست نگهداری پیشگیرانه ۳ انتخاب گردد. (هزینه نهایی) که نشانگر مقدار پول اضافی مورد نیاز برای کاهش تعداد خرابی ها می باشد (توسط سیاست نوع ۲). اگر این مقدار کمتر از میانگین زیان هر خرابی باشد، سیاست حاوی خرابی های تجمعی کمتر باید انتخاب شود. در مثال بالا با بکارگیری سیاست ۱، با کاهشی در خرابی های

تجمعی مواجه هستیم که منجر به افزایش در هزینه چرخه عمر به اندازه ۹۲۲۸۲ و احد پول یا افزایش به میزان ۹۲۲۸۲ و احد پول برای هر کاهش در خرابی های تجمعی میشود. از آنجائیکه این مقدار پایین تر از مقدار میانگین زیان هر خرابی میباشد، برای این سیستم انتخاب یک سیاست نگهداری پیشگیرانه با خرابی های تجمعی پایین تر پیشنهاد میگردد به عبارت دیگر، نگهداری پیشگیرانه برنامه ریزی شده نوع ۱.

مقایسه بین سیاست نگهداری ثابت و متغیر

در این بخش مقایسه بین سیاست نگهداری ثابت و متغیر با فاکتور عمر ۰ و ۰.۳ (یعنی عمر زیاد یا هیچ تأثیری بر خرابی ها ندارد و یا باعث افزایش ۳۰ درصد در نرخ خرابی ها می شود)، در قالب جداول ۳، ۲ و ۴ آورده شده است:

جدول شماره ۲. نتایج سیاست نگهداری ثابت با فاکتور عمر ۰.۳

t	تعداد نگهداری پیشگیرانه در سال ۱۳۹۷	خرابی های تجمعی سیاست ثابت	هزینه چرخه عمر سیاست ثابت
۱	۶	۳	۷۶۶,۸۶۸,۵۱۶
۲	۴	۴	۶۶۴,۵۴۵,۲۰۰
۳	۳	۵	۵۷۶,۷۷۶,۷۶۸,۷
۴	۷	۸	۶۴۴,۸۴۵,۶۶۵,۹۹
۵	۵	۱	۴۵۳,۶۹۵,۲۹۱
۶	۶	۰	۴۳۴,۶۴۵,۴۰
		۲۱	۵۳۷,۳۷۷,۴۸۴,۱۰۸

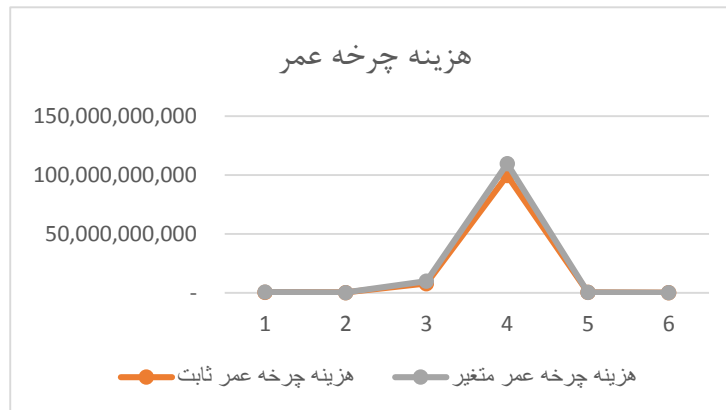
جدول شماره ۳. نتایج سیاست نگهداری متغیر با فاکتور عمر ۰.۳

t	تعداد نگهداری پیشگیرانه در سال ۱۳۹۷	خرابی های تجمعی سیاست متغیر	هزینه چرخه عمر سیاست متغیر
۶	۶	۱	۷۰۷,۰۵۶,۵۷۴
۴	۴	۲	۵۹۰,۲۷۴,۲۲۵
۳	۳	۴	۴۷۰,۸۷۴,۹۲۵,۹
۷	۷	۴	۴۳۹,۳۹۵,۷۳۷,۱۰۹
۵	۵	۱	۴۳۸,۷۷۸,۳۲۴
۶	۶	۰	۲۳۴,۸۸۹,۴۶
		۱۲	۸۷۸,۲۶۸,۸۳۴,۱۲۰

جدول شماره ۴. نتایج سیاست نگهداری متغیر و ثابت با فاکتور عمر ۰.۳

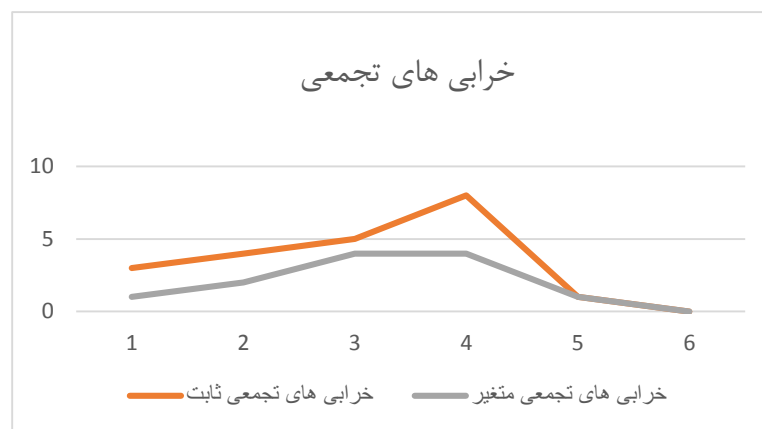
t	تعداد نگهداری پیشگیرانه در سال ۱۳۹۷	خرابی های تجمعی	هزینه چرخه عمر
۶	۶	۲-	۹۴۱,۱۸۷,۵۷
۴	۴	۲-	۹۲۶,۷۲۸,۲۴
۳	۳	۱-	۸۹۴,۰۹۷,۱۵۷,۲
۷	۷	۴-	۷۹۵,۵۴۹,۰۷۱,۱۰
۵	۵	۰	۹۸۵,۰۸۲,۳۳
۶	۶	۰	۸۰۰,۲۴۳,۶

نتایج نشانگر این نکته است که سیاست نگهداری متغیر ارائه کننده تعداد خرابیهای تجمعی پایین تر در مقایسه با سیاست نگهداری ثابت میباشد. در بعضی موارد در نمودار شماره ۵ میتوان مشاهده نمود که هزینه چرخه عمر برای سیاست نگهداری ثابت از هزینه چرخه عمر برای سیاست نگهداری متغیر، کمتر میباشد اما خرابی های تجمعی آنبا توجه به نمودار شماره ۶ بیشتر است.

نمودار شماره ۵. سیاست متغیر در مقابل ثابت با فاکتور عمر ۰,۳ (هزینه چرخه عمر)

برای یک سیاست نگهداری ثابت، با ۶۰ فعالیت نگهداری پیشگیرانه در سال، خرابی های تجمعی در حدود ۳۰٪ بیشتر از همان مقدار تحت سیاست نگه داری متغیر میباشد، در حالیکه هزینه چرخه عمر در حدود ۱۰٪ کمتر خواهد بود. این مطلب نشان دهنده این است که اعتماد یا تکیه کردن بر هزینه چرخه عمر به تنهایی معیاری مناسب جهت انتخاب سیاست نگهداری بهینه نخواهد، بلکه شاید لازم باشد فرصت از دست رفته هم در نظر گرفته شود و لذا بر انتخاب سیاست نگهداری پیشگیرانه بهینه تاثیرگذار خواهد بود.

نمودار شماره ۶. سیاست متغیر در مقابل ثابت با فاکتور عمر ۰,۳ (خرابی های تجمعی)

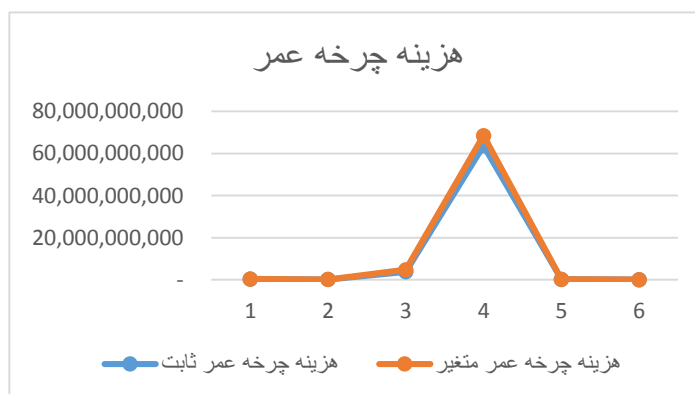
به همین ترتیب با عامل عمر برابر صفر (بدون تاثیر زمان) در جدول های ۵ و ۶ و نمودار های ۷ و ۸، مشاهده می شود که برای متناسب و متعادل کردن نیازمندیهای اولیه نگهداری، سیاست نگه داری پیشگیرانه متغیر ارائه کننده هزینه چرخه عمر و خرابی های تجمعی پایین تری نسبت به سیاست نگهداری ثابت می باشد. اگر مدیریت تصمیم به اتخاذ سیاست نگه داری پیشگیرانه محافظه کارانه داشته باشد، سازگاری و تطبیق با سیاست نگهداری پیشگیرانه متغیر بر مبنای هزینه چرخه عمر و خرابی های تجمعی پایین تر میتواند انتخاب خوبی باشد. برای نگهداری در سطح بالا لازم است به این نکته توجه شود که ممکن است هر دوی این سیاستها ارائه کننده هزینه چرخه عمر بسیار مشابه باشند (اختلاف در حدود ۰,۸٪) به هر حال، برای فعالیت های نگهداری پیشگیرانه بسیار گسترده (نزدیک به حداکثر) سیاست ثابت میتواند خرابی های تجمعی کمتری را داشته باشد.

جدول شماره ۵. نتایج سیاست نگهداری ثابت بدون توجه به فاکتور عمر

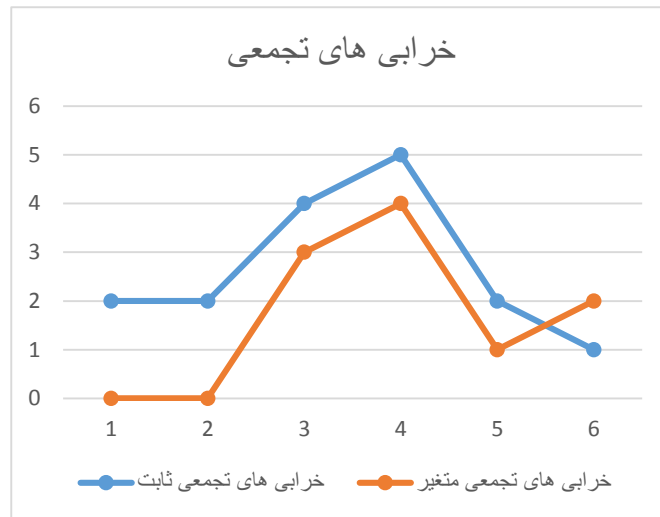
t	تعداد نگهداری پیشگیرانه در سال ۱۳۹۷	خرابی های تجمعی سیاست ثابت	هزینه چرخه عمر سیاست ثابت
۱	۶	۲	۷۳۶,۰۸۷,۳۵۷
۲	۴	۲	۵۶۲,۳۸۶,۱۴۰
۳	۳	۴	۲۸۲,۴۵۶,۷۵۱,۳
۴	۷	۵	۷۳۲,۳۹۵,۷۲۵,۶۳
۵	۵	۲	۴۷۳,۵۲۵,۱۷۳
۶	۶	۱	۳۸۴,۸۴۶,۲۵
		۱۶	۱۶۹,۶۹۸,۱۷۳,۶۸

جدول شماره ۶. نتایج سیاست نگهداری متغیر بدون توجه به فاکتور عمر

t	تعداد نگهداری پیشگیرانه در سال ۱۳۹۷	خرابی های تجمعی سیاست متغیر	هزینه چرخه عمر سیاست متغیر
۶	۶	۰	۷۶۵,۸۷۶,۳۶۱
۴	۴	۰	۶۵۷,۷۶۷,۱۴۲
۳	۳	۳	۴۳۲,۶۶۷,۷۵۷,۴
۷	۷	۴	۵۴۵,۸۶۵,۵۴۳,۶۸
۵	۵	۱	۵۶۵,۵۷۶,۲۰۰
۶	۶	۲	۴۴۳,۵۴۵,۲۷
		۱۰	۴۰۷,۲۹۹,۰۳۴,۷۴

نمودار شماره ۷. سیاست متغیر در مقابل ثابت بدون تأثیر مسائل زمان (هزینه چرخه عمر)

نمودار شماره ۸. سیاست متغیر در مقابل ثابت بدون تأثیر مسائل زمان (خرابی های تجمعی)

از نتایج فوق میتوان این موضوع را استنباط نمود که در مواردی که فاکتور زمان اثر افزایشی بر خرابی ها دارد، سیاست متغیر در رسیدن و دستیابی به کاهش در خرابی های تجمعی نقش اساسی ایفا نموده و عموماً با توجه به تفرانس خرابی و محدودیت بودجه (هزینه چرخه عمر مورد نظر) سیاست مناسب انتخاب خواهد شد.

شبیه سازی یکی از خطوط تولید درب تک لنگه ضد حریق استیل

شبیه سازی یکی از خطوط تولید درب تک لنگه ضد حریق استیل بعد از پیاده سازی سیاست های ثابت و متغیر انجام شده است و از آنجایی که ۳ شیفت ۸ ساعته می باشد، زمان کل شبیه سازی ۲۴ ساعت در نظر گرفته شده است و همچنین تعداد ماشین ها و ایستگاه های کاری به ترتیب ۶ و ۱۳ می باشد (M=۶ و P=۱۳). در این قسمت اجرای دو سیاست نگهداری به این صورت بوده است در هر ایستگاه به توجه به بحرانی بودن میزان خرابی های ماشین مورد نظر و هزینه چرخه عمر، سیاست نگهداری مورد نظر را طبق جدول ۷ انتخاب میکنیم.

جدول شماره ۷. انتخاب سیاست نگهداری مناسب در هر ایستگاه کاری

نام دستگاه	بیشترین نوع خرابی	هزینه خرابی	هزینه چرخه عمر	سیاست انتخاب شده
دستگاه جوش	خراب شدن کابل و گیره اتصال	۷۳۸,۴۵۶,۵۰	۴۸۰,۲۸۶,۴۵	سیاست متغیر
دستگاه پانچ	قطعی کابل سه فاز	۹۲۵,۷۴۵,۳۶	۱۶۷,۵۷۷,۳۱	سیاست متغیر
دریل پایه دار	اتصال سیم های داخل دریل	۳۳۴,۳۵۹,۲۳	۴۳۸,۵۷۳,۴۲	سیاست ثابت
لیفتراک	خرابی پمپ گازوئیل	۵۱۴,۲۲۵,۹۸	۰۰۰,۱۲۹,۷۳	سیاست متغیر
جرثقیل سقفی	عدم روشن شدن دستگاه	۰۰۰,۳۴۸,۲	۹۹۸,۲۵۴,۸۷	سیاست ثابت
دستگاه برچسب زن	سوختن هد لیبیل	۵۹۹,۷۵۷,۳۴	۰۰۰,۳۸۱,۶۶	سیاست ثابت

قبل از اعمال سیاست، ایستگاه آماده سازی B دارای حداکثر زمان عملیات (To) است. بنابراین زمان چرخه (Tc) با توجه به رابطه ی

$$T_c = \max \{ T_o \} \quad (1)$$

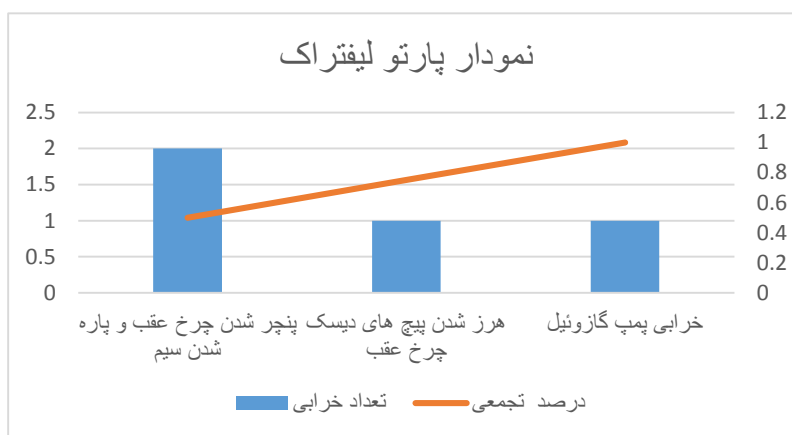
مربوط به زمان عملیات ایستگاه آماده سازی B یعنی ۳۱۰ می باشد که گلوگاه این خط تولید به حساب می آید. همچنین بعد از Run

کردن مدل در قسمت Result مشاهده می شود که Total time (Tp) عملیات B از سایر عملیات بیشتر است. با توجه به فرمول

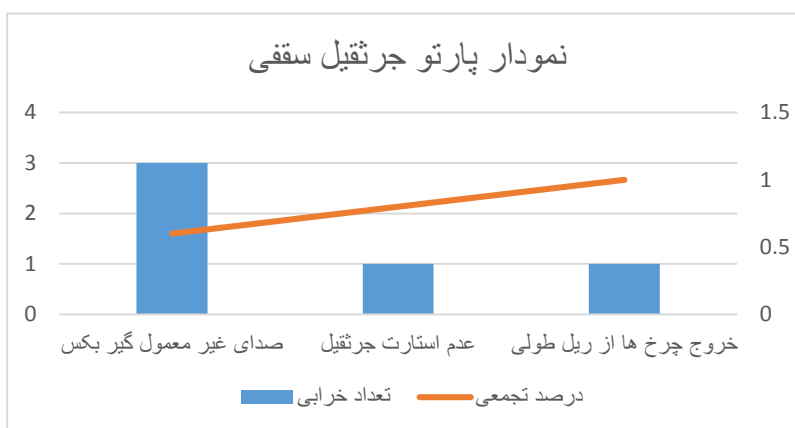
$$T_p = T_c + T_d \quad (2)$$

به منظور کاهش T_p یک سری سیاست‌هایی اعمال شده است که این سیاست‌ها با هدف کاهش زمان چرخه و کاهش زمان تعمیر (T_d) می‌باشد. به منظور کاهش زمان چرخه، زمان عملیات آماده‌سازی B را کاهش داده ایم که این کاهش از طریق افزایش تعداد اپراتور در عملیات آماده‌سازی B از ۱ نفر به ۲ نفر می‌باشد و همچنین به منظور ایجاد نشدن گلوگاه در عملیات‌های دیگر، تعداد اپراتور را در سایر عملیات مربوط به خط تولید شبیه‌سازی شده، افزایش دادیم.

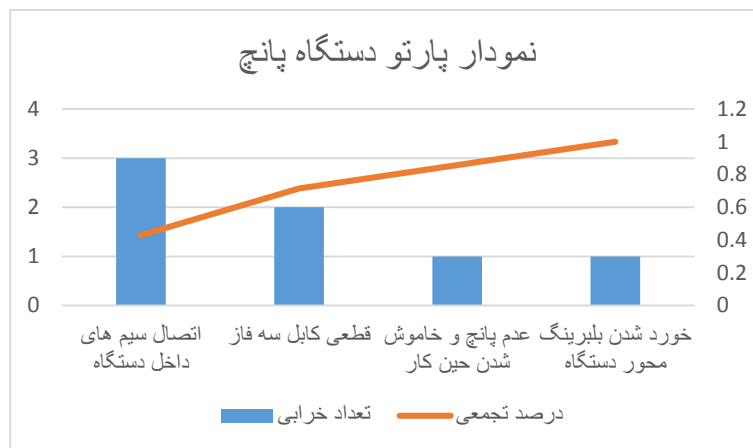
به منظور کاهش T_d ، تعداد تعمیرکارها را افزایش دادیم که با این اقدام مدت زمان خرابی دستگاه‌ها (Down time) کاهش یافته است. همچنین با توجه به نمودارهای پارتو از Fish bone‌های تهیه شده، یک سری دستورالعمل‌ها و آموزش‌هایی به اپراتورها جهت خرابی کمتر دستگاه‌ها تهیه شده که در کاهش زمان خرابی دستگاه‌ها (Down time) تأثیر مثبت گذاشته ایم. Fish bone‌های تهیه شده بدین صورت است:

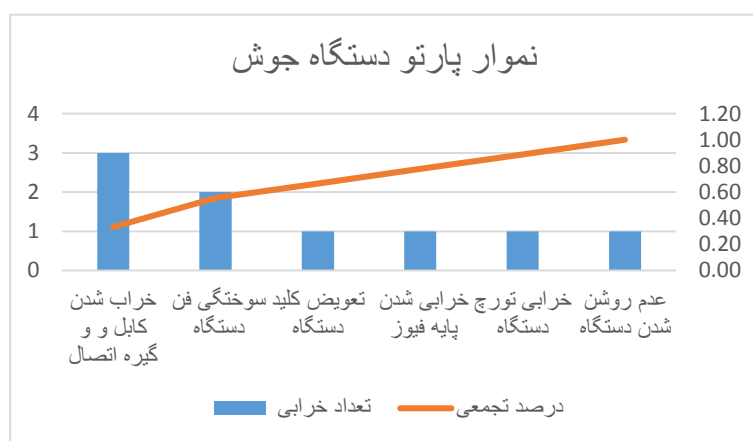
نمودار شماره ۹. نمودار پارتو لیفتراک

نمودار شماره ۱۰. نمودار پارتو جرثقیل سقفی

نمودار شماره ۱۱. نمودار پارتو دستگاه پانچ

نمودار شماره ۱۲. نمودار پارتو دستگاه جوش

به فرض ثابت بودن میزان ورودی خرابی های تجهیزات، هزینه های ثابت و متغیر تعمیر و نگهداری (هزینه های مربوط به خرابی تجهیزات) مربوط به هر دو سیاست را اعمال کردیم. هزینه های ثابت شامل هزینه دستمزد اپراتور، هزینه انبار داری، هزینه آموزش و هزینه های متغیر شامل هزینه قطعات و لوازم یدکی مورد نیاز تجهیزات، هزینه خدمات پیمانکاری (هزینه دستمزد تعمیرکار)، هزینه تأسیسات (سرویس و نگهداری) و هزینه اتلاف تولید از دست رفته به دلیل خرابی و توقف تجهیزات می باشد. با وجود افزایش تعداد تعمیرکار در بخش پردازش تعمیرات تجهیزات، هزینه های متغیر در اکثریت پردازش ها کاهش داشته داشت که این مهم به دلیل سیاست های اعمال شده می باشد که تقریباً تأثیری بر کل هزینه های متغیر نداشته است.

نتایج حاصل از اجرای سیاست های نگهداری و شبیه سازی

میانگین نرخ شکست چهار استراتژی عبارت است از:

۰۶۱۸۴۲۸۵۷.۰-: سیاست ثابت با فاکتور عمر ۰,۳

۰۴۱۲۲۸۵۷۱.۰: سیاست متغیر با فاکتور عمر ۰,۳

۰۰۵۲۸۵۷۱۴.۰: سیاست ثابت با فاکتور عمر صفر

۰۳۷.۰: سیاست متغیر با فاکتور عمر صفر

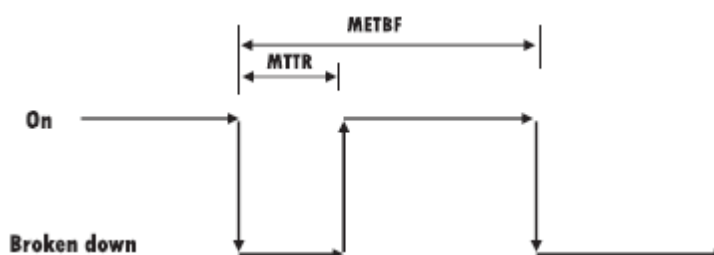
میانگین نرخ شکست استراتژی ثابت با فاکتور عمر ۳.۰ نسبت به سایر استراتژی ها کمتر شده است با توجه به میانگین نرخ شکست اولین دوره (۱۳۹۵)، و با توجه به میانگین هزینه چرخه عمر دو استراتژی ثابت و متغیر با فاکتور عمر ۰,۳ مشاهده می شود که نرخ شکست تجهیزات تأثیر قابل توجهی بر هزینه چرخه عمر دارد و کاهش نرخ شکست می تواند به طور موثر هزینه چرخه عمر تجهیزات را کاهش دهد و

همچنین همانطور که در جدول شماره ۸ نشان داده شده، بهینه‌سازی منجر به کاهش هزینه ۶۴٫۲ درصد نسبت به هزینه پایه (معادل ۳۸۵٫۱۹۲ واحد پولی) شد.

جدول شماره ۸. سیاست متغیر در مقابل ثابت بدون تأثیر مسائل زمان (خرابی های تجمعی)

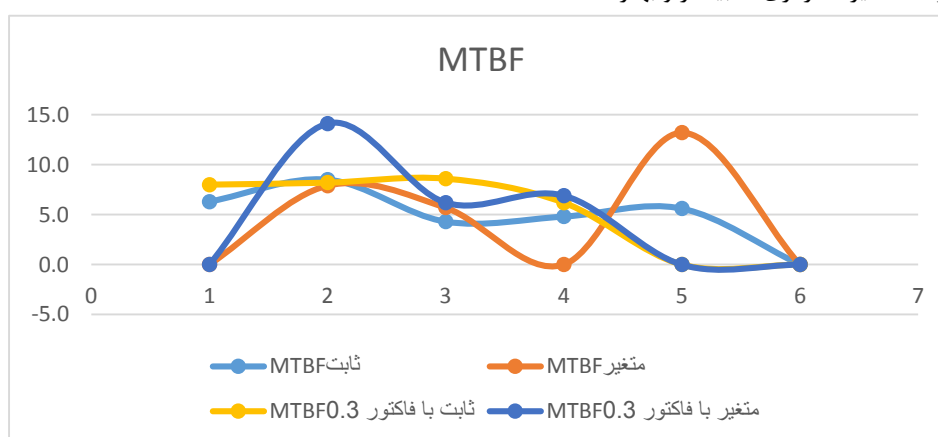
t	تعداد نگهداری پیشگیرانه در سال ۱۳۹۷	خرابی های تجمعی سیاست ثابت	هزینه چرخه عمر سیاست ثابت
۱	۶	۳	۷۶۶,۸۶۸,۵۱۶
۲	۴	۴	۶۶۴,۵۴۵,۲۰۰
۳	۳	۵	۵۷۶,۷۷۶,۷۶۸,۷
۴	۷	۸	۶۴۴,۸۴۵,۶۶۵,۹۹
۵	۵	۱	۴۵۳,۶۹۵,۲۹۱
۶	۶	۰	۴۳۴,۶۴۵,۴۰
		۲۱	۵۳۷,۳۷۷,۴۸۴,۱۰۸

با توجه به شکل شماره ۳ (البتی و تیواری، ۲۰۱۶) میانگین زمان سپری شده بین استراتژی های مختلف را بررسی کردیم.

شکل شماره ۳. میانگین زمان سپری شده بین شکست ها (MTBF) و میانگین زمان تعمیر (MTTR)

طبق شکل شماره ۱۳ مشاهده می شود که مجموع میانگین زمان سپری شده بین شکست ها در استراتژی متغیر با فاکتور عمر ۰٫۳، حداکثر حدود از ۱۹٪ سایر استراتژی ها بیشتر و بهتر است.

نمودار شماره ۱۳. میانگین زمان سپری شده بین شکست ها (MTBF) و میانگین زمان تعمیر (MTTR)

از آنجایی که عدم دسترسی ماشین هزینه ای را متحمل می شود در شکل شماره ۱۴ مشاهده می شود قابلیت دسترسی طبق فرمول ۳ در استراتژی متغیر با فاکتور عمر ۰٫۳، بیشتر از سایر استراتژی ها و حدود ۵۲٪ می باشد که به معنای بار عملیاتی بیشتر بر روی تجهیزات

است (گری و همکاران، ۲۰۱۸) و همینطور با توجه به جدول های ۹ و ۱۰ هزینه فرصت از دست رفته نیز با توجه به آن حدود ۳۱٪ نسبت به هزینه پایه (۱۹،۸۶۴ واحد پولی) کمتر شده که به دلیل کار موفق PM بوده است زیرا اجرای کار PM، با استفاده از فواصل ثابت، عملکرد قابلیت دسترسی را افزایش می دهد و به این معناست که MTTF بهبود یافته است و همچنین هزینه عملیاتی آن نیز ۶٪ کاهش یافته است. (۳)

$$Availability = \text{Equipment in full functionality} / \text{number of equipment}$$

نمودار شماره ۱۴. قابلیت دسترسی تجهیزات در دو عامل زمان صفر و متغیر

جدول شماره ۱۰. هزینه های عملیاتی با فاکتور عمر ۰,۳

تعداد خرابی های دوره t	متوسط زیان در هر خرابی	هزینه سرمایه	موجودی	هزینه فرصت از دست رفته در دوره t	هزینه عملیاتی
۱۶	۰۰۰,۰۰۰,۱۳	۰۰۰,۰۰۰,۵۰۰,۱	۱۱	۰۰۰,۰۰۰,۷۰۸,۱۶	۳۳۸,۵۵۴,۱۱۶
۱۰	۰۰۰,۰۰۰,۱۳	۰۰۰,۰۰۰,۵۰۰,۱	۱۳	۰۰۰,۰۰۰,۶۳۰,۱۹	۷۵۴,۳۶۳,۱۰۵

جدول شماره ۱۰. هزینه های عملیاتی با فاکتور عمر ۰

تعداد خرابی های دوره t	متوسط زیان در هر خرابی	هزینه سرمایه	موجودی	هزینه فرصت از دست رفته در دوره t	هزینه عملیاتی
۱۶	۰۰۰,۰۰۰,۱۳	۰۰۰,۰۰۰,۵۰۰,۱	۱۱	۰۰۰,۰۰۰,۷۰۸,۱۶	۳۳۸,۵۵۴,۱۱۶
۱۰	۰۰۰,۰۰۰,۱۳	۰۰۰,۰۰۰,۵۰۰,۱	۱۳	۰۰۰,۰۰۰,۶۳۰,۱۹	۷۵۴,۳۶۳,۱۰۵

بعد از اعمال سیاست های مطرح شده، تعداد خرابی ها در یکی از خطوط تولید درب ضد حریق برای کلیه دستگاه های خط تولید مورد نظر با توجه به فرمول ۴ حدود ۲۰٪ کاهش یافته است.

(۴)

$$\sum_{i=1}^8 (\text{max down time})_i + \sum_{i=1}^8 (\text{average down time})_i / (\text{max down time})_i$$

همچنین با توجه به شکل های شماره ۴ و ۵ در مجموع ۴۲۷ عدد تعداد قطعات در حال انتظار در خط تولید مورد نظر قبل از اعمال سیاست ها می باشد در حالی که این عدد بعد از اجرای سیاست ها به عدد ۱۵۴ رسیده است. نتیجه می گیریم که تعداد قطعات در حال انتظار بعد از اعمال سیاست ها حدود ۶۴٪ کاهش داشته است.

	<u>Number Waiting</u>
gharare dar.Queue	0.13
gharare tasme.Queue	0.11
gharare zavar.Queue	0.76
ghofl.Queue	1.39
jush.Queue	0.93
lola.Queue	0.11
p sang.Queue	142.10
packing.Queue	5.08
prep A Process.Queue	1.70
prep B Process.Queue	1.36
Rework Process.Queue	0.06
surakh kari 1.Queue	0.18

شکل شماره ۴. تعداد قطعات مورد انتظار قبل از اعمال سیاست ها

میزان بهره وری تولید با توجه به جدول های ۱۱ و ۱۲ قبل از اعمال سیاست در خط تولید مورد نظر حدود ۴٪ بوده که این مقدار بعد از اجرای سیاست به ۶۲٫۲٪ افزایش و بهبود یافته است که همچنین با توجه به جدول های ۱۳ و ۱۴ میزان ضایعات حدود ۳۰٪ و دوباره کاری ۵٪ کاهش داشته است.

جدول شماره ۱۱. تعداد ورودی و خروجی ها تولید قبل از اعمال سیاست ها

	Number in	Number out
Total	۸۹۱	۳۵

جدول شماره ۱۲. تعداد ورودی و خروجی ها تولید بعد از اعمال سیاست ها

	Number in	Number out
Total	۷۷۷	۴۸۴

جدول شماره ۱۳. تعداد قطعات ضایعات و دوباره کاری قبل از اعمال سیاست ها

Interval	Average
Record salvaged parts	۹۹.۱۸۰۹۳
Record scrapped parts	۳۲.۲۳۴۱۷

جدول شماره ۱۴. تعداد قطعات ضایعات و دوباره کاری بعد از اعمال سیاست ها

Interval	Average
Record salvaged parts	۲۸.۱۷۲۶۳
Record scrapped parts	۹۳.۱۶۲۹۰

بحث و نتیجه گیری

هدف اصلی از این تحقیق معرفی و تعیین سیاست نگهداری متغیربه منظور افزایش بهره وری تولید سیستم مورد نظر بوده است. این مدل همچنین میتواند نیاز به تعیین پارامترهای اصلی سیستم نگهداری پیشگیرانه را قبل از طراحی برآورده نماید، بدین صورت که قبل از طراحی سیستم، بودجه هزینه چرخه عمر و حداکثر خرابی مورد قبول را تعیین نماید. همچنین مدیر نگهداری باید هدفهای روشنی داشته باشد، اهداف ممکن است حداقل نمودن هزینه چرخه عمر یا حداقل نمودن خرابی های تجمعی یا ترکیبی از این دو و یا افزایش بهره وری تولید و کاهش ضایعات و دوباره کاری ها با محدودیتهای تعیین شده با توجه به حداکثر مقدار مجاز انحراف باشد. نتایج به طور صریح از سیاست نگهداری متغیر در مورد اینکه از سیاست نگهداری ثابت بهتر است و دارای خرابی های تجمعی پایین تر میباشد، حمایت می نماید و هنگامی که عامل عمر (۰,۳) بالا باشد، شبیه سازی نشان میدهد که سیاست متغیر نتایج بهتری را برحسب خرابی های تجمعی پایین ارائه مینماید. اگرچه نادیده گرفتن فاکتور زمان می تواند به دستاوردهای کوتاه مدت دست یابد مانند میانگین نرخ شکست کمتر و برای فعالیت های نگهداری پیشگیرانه بسیار گسترده سیاست ثابت میتواند خرابی های تجمعی و هزینه های چرخه عمر کمتری را داشته باشد ولی با توجه به در نظر نگرفتن کلیه خرابی ها می تواند در بلند مدت استراتژی مناسبی نباشد و منجر به پیامدهای اقتصادی شود و به دلیل قابلیت دسترسی کمتر، میانگین زمان تعمیر آن بیشتر از استراتژی با فاکتور عمر ۰,۳ است. در صورتی که در بلند مدت استراتژی متغیر با فاکتور عمر ۰,۳ نتایج بهتری را برحسب خرابی های تجمعی پایین تر (تقریباً ۳۰٪) با افزایش حدود ۱۰٪ در هزینه چرخه عمر ارائه مینماید به گونه ای که شاخص هایی نظیر میزان قابلیت دسترسی به تجهیزات، میزان بهره وری تولید، میزان ضایعات و دوباره کاری محصولات، MTBF، تعداد قطعات در حال انتظار کاهش و بهبود داشته است.

منابع و مراجع

- [1] Alrabghi, A., & Tiwari, A. (۲۰۱۵). State of the art in simulation-based optimisation for maintenance systems. *Computers & Industrial Engineering*, ۸۲, ۱۶۷-۱۸۲.
- [2] Alrabghi, A., & Tiwari, A. (۲۰۱۶). A novel approach for modelling complex maintenance systems using discrete event simulation. *Reliability Engineering & System Safety*, ۱۵۴, ۱۶۰-۱۷۰.
- [3] Basi Al-Najjar, Matias T. Hailemariam. (2012). Maintenance Solutions for Continuous & Cost-effective Improvement of Wind Turbine Performance. *Maintenance Engineering, Services and Technology*. ۱۰۹. ۱۵۱-۱۵۶
- [4] Bupe. G. Mwanzaa, Charles Mbohwa. (۲۰۱۵). Design of a total productive maintenance model for effective implementation: Case study of a chemical manufacturing company *Industrial. Engineering and Service Science*, ۴, ۴۶۱ - ۴۷۰.
- [5] F.T.S.Chana, H.C.W.Laub, R.W.L.Ipc, H.K.Chana, S.Konga. (۲۰۰۵).
- [6] Implementation of total productive maintenance: A case study. *Int. J. Production Economics*, ۹۵, ۷۱-۹۴
- [7] Gary, L., Amos, N. H. C & Tehseen, A. (۲۰۱۸). Towards strategic development of maintenance and its effects on production performance by using system dynamics in the automotive industry. *International Journal of Production Economics*, ۲۰۰, ۱۵۱-۱۶۹.
- [8] Imad Alsyof (۲۰۰۹). Maintenance practices in Swedish industries: Survey results. *Int. J. Production Economics*, ۱۲۱, ۲۱۲-۲۲۳
- [9] Liu Fang, Huang Zhaodong. (۲۰۱۵). System Dynamics Based Simulation Approach on Corrective maintenance Cost of Aviation Equipments. *Procedia Engineering*, ۹۹, ۱۵۰ - ۱۵۵
- [10] Hideki Kobayashi, Takuya Matsumoto, Shinichi Fukushige. (۲۰۱۸). A simulation methodology for a system of product life cycle systems. *Advanced Engineering Informatics*, ۳۶, ۱۰۱- ۱۱
- [11] Marcelo Oliveiraa, Isabel Lopes, Cristina Rodrigues .(2016). Use of maintenance performance indicators by companies of the industrial hub of Manaus Changeable, Agile, Reconfigurable & Virtual Production, ۵۲, ۱۵۷ - ۱۶۰.
- [12] M.C. Eti, S.O.T. Ogaji b, S.D. Probert. (۲۰۰۴). Implementing total productive maintenance in Nigerian manufacturing industries. *Applied Energy*, ۷۹, ۳۸۵-۴۰۱
- [13] Pankaj Sharma, Makarand S Kulkarni, Vikas Yadav. (۲۰۱۷). A simulation based optimization approach for spare parts forecasting and selective maintenance. *Reliability Engineering and System Safety*, ۱۶۸, ۲۷۴-۲۸۹
- [14] Ranteshwar Singh, Ashish M Gohil, Dhaval B Shah, Sanjay Desai. (۲۰۱۳). Total Productive Maintenance (TPM) Implementation in a Machine Shop: A Case Study. *Procedia Engineering*, ۵۱, ۵۹۲ - ۵۹۹
- [15] Seher Arslankaya, Hatice Atayb. (۲۰۱۵) Maintenance management and lean manufacturing practices in a firm which produces dairy products. *Social and Behavioral Sciences*, ۲۰۷, ۲۱۴ - ۲۲۴
- [16] Shan Wana, James Gaob, Dongbo Lia, Yifei Tonga, Fei Hea. (۲۰۱۵). Web-based process planning for machine tool maintenance and services. *Procedia CIRP*, ۳۸, ۱۶۵ - ۱۷۰.
- [17] Sorapho Kigsirisina, Sirawit Pussawiroa, Onurai Noohawmb. (۲۰۱۶). Approach for Total Productive Maintenance Evaluation in Water Productivity: A Case Study at Mahasawat Water Treatment Plant. *Procedia Engineering*, ۱۵۴, ۲۶۰ - ۲۶۷